

Freeda Chantra Hings tale om forskellighed til Talefest Øst

Taler

Freeda Chantra Hing
Gymnasieelev

Dato

20. marts 2026

Sted

Gentofte Hovedbibliotek

1

Når forskellighed indhenter en

Indtil jeg var ti år gammel, vidste jeg ikke, at jeg var kineser.

5 Forstå mig ret. Jeg vidste godt, at jeg ikke var *fuld* dansk. Men det var aldrig rigtig gået op for mig, at jeg bar på en helt anden kultur. At der fandtes et ord for det, jeg var. En forklaring.

10 Det er egentlig ret komisk, når man tænker over det. For jeg talte jo ikke dansk derhjemme. Jeg talte kantonesisk med min mor eller engelsk, hvis det skulle være nemt. Alligevel følte jeg mig dansk. Som i: helt almindelig. Helt normal. Som alle andre.

Men forskellighed har det med at indhente én.

15

Jeg husker mit allerførste skolehjemmøde i 1. klasse. De der lærer-stole, der kunne dreje rundt. Slikskålen, som altid stod lige præcis for langt væk. Den stille, lidt spændte stemning i lokalet. Min mor på den ene side. Min far på den anden. Og så: ros, ros og mere ros.

20

Men hov.

Det forstod min mor ikke.

25

Så pludselig sad jeg der. Seks år gammel. Som tolk mellem mine folkeskolelærere og min mor. Jeg oversatte ros, forventninger og små detaljer, jeg knap selv forstod. Dengang var det ret så sejt. Jeg følte mig vigtig. Nødvendig.

Men som man bliver ældre, bliver identitet mindre sej og mere tung.

For når man vokser op mellem flere kulturer, vokser man også op mellem flere forventninger. Hjemme. Ude. Inde i sig selv. Hvad skal man være? Hvem skal man være? Og vigtigst af alt: for hvem?

- 35 Man er ikke kun sin etnicitet.
Man er ikke kun sin nationalitet.

Så hvad er man så?

- 40 Der er ingen fast ramme. Ingen manual. Jeg står her i dag med en halv forståelse af begge kulturer og jeg ved, at jeg ikke er den eneste. Halve forståelser lyder uskyldigt. Men de er fyldt med krav. Med forventninger. Med antagelser om, hvad man burde vide, mene eller kunne.

- 45 Jeg er blevet spurgt om vej på kinesisk. Jeg er blevet spurgt om en god opskrift på kimchi. Jeg havde hverken retningen eller opskriften.

- Men de øjeblikke gør noget ved én. De skaber en følelse af forpligtelse. En følelse af at skulle repræsentere noget, man aldrig helt har fået lov til at lære. Som
50 om man skylder en forklaring for sin egen eksistens.

Og måske er det netop pointen.

At det er okay ikke at være én ting.

- At identitet ikke er et facit, man finder men en proces, man lever i. Noget, der
55 ændrer sig. Noget, man selv er med til at forme.

Jeg er ikke enten-eller.

Jeg er både-og.

Og det er nok.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale, Talefest

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/freeda-hings-tale-om-forskellighed-til-talefest-ost>

70

75

80

85

90

95

100

105